

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۲۴ جولای ۲۰۱۵

مجلس چهل و هشتم (در عمل صالح)

شامگاه روز سه شنبه هشتم شعبان سال ۵۴۵ هجری قمری، شیخ عبدالقادر گیلانی (قدس سره)، در مدرسه فرمودند: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرموده است: «مَنْ تَزَيَّنَ لِلنَّاسِ بِمَا يُحِبُّونَ، وَبَارَزَ اللَّهُ بِمَا يَكْرَهُ، نَفَى اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ وَهُوَ عَلَيْهِ غَضَبًا» (هر که خود را بخاطر دوست داشتن مردم بیاراید، و چنان خود را بخداوند بنمایاند که مورد رضایت نباشد، خدا را در حالی خواهد یافت که نسبت به وی خشمگین است).

ای منافقین کلام رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) را گوش دارید، ای فروشندگان دنیا به آخرت، ای فروشندگان حق بخلق، ای فروشندگان باقی به فانی، در تجارت خویش دچار ضرر و خسران شده اید، و سرمایه را از دست داده اید. ای بر شما! در معرض قهر خدا قرار گرفته اید.

هر کس خود را به مردم چنان نشان دهد که در باطن آنچنان نباشد، دچار خشم خدا میشود. ظاهر را به آداب شریعت بیارائید، و باطن را به دوری از خلق زینت دهید. از درگاه اهل دنیا دور شوید، بدانسان که گویا اصلا وجود ندارند. تصور نکنید که از دست آنها سود و زبانی حاصل می شود. شما به زینت ظاهر مشغولید و از آرایش باطن غافل. بدانید که زینت قلب در توحید است و اخلاص و اعتماد به خدای عزوجل، و همواره به یاد او بودن.

از حضرت عیسی (علیه السلام) منقول است که فرمود است: «عمل صالح آنست که بستایش دیگران توجهی نشود». ای نادانان! ای دیوانگانی که عقل و طرز فکرتان مادی و دنیائیسست، و از تشخیص آخرت ناتوانید! این عقل برایتان سودی در بر ندارد، در تحصیل ایمان کوشش نمائید. ای فرزندان، اگر ایمان برایت حاصل شد، از گناهان توبه کن، عذر تقصیر به پیشگاه حق تقدیم دار، و اشک ندامت از دیدگان بر گونه ها جاری ساز. تا شاید بدینوسیله بتوانی آتش قهر خداوند را خاموش کنی. آگاه باش هرگاه قلبا توبه نمودی، نور توبه چهره ات را روشن و منور خواهد نمود.

(یا غلام) در کتمان اسرار و تمییزاتی تلاش کن، و اگر کثرت حب و شوق بر تو غلبه کرد، در آنحال معذوری، زیر محبت پرده های باطنی راپاره می کند، و دیوارهای وجود را خراب می سازد.

محبت دو گونه است که، تونباشی، بلکه اوباشی. تلاش نما که جلب نفع و دفع ضرر خود را از خداوند بخواهی، نه از خود، اگر جالب منافع و دافع مضار را تنها و تنها خداوند دانستی، در این صورت خدا تحت عنایت و توجه خویش قرار خواهد داد. در دست اراده خدا، بسان مرده ای باش در دست غسل، یا بمانند اصحاب کعبه در دست جبریل. بدون اراده و اختیار از خود بیگانه شو، اما با ایمان و ایقان کامل. به هنگام نزول مقدرات ثابت و پایدار باش، منافق است که در اینحال میگریزد، شب و روز بر او میگذرد و او همچنان در صدد پرورش نفس است، تا آنجا که دیدگان باطنش کور می گردد، خانه

وجود اویضاهر آبادان، داخل و اندرونش خراب و ویران است، ذکرش به زبان است نه به قلب، خشمش برای نفس است، نه خدا، اما قهر مومن بخاطر خداوند است، چه بسا اوقات بسیاری که قلبش ذاکراست و زبانش خاموش، نه بکسی حسد می برد، نه چنان بدنیا مشغول می گردد که مورد حسد دنیا پرستان واقع شود، و هرگز باکسانیکه از نعمتی بهره مند هستند، به منازعه نمی پردازند.

(یاغلام) از ستیزه با کسانیکه بهره ای یافته اند، بر حذر باش، چون آنان رفعت حاصل می کنند، اماتو مفتضح گشته و هلاک خواهی شد. بهره نیکبختان به حسادت تو از میان نمی رود، چون به اراده خداوند بدانان اعطا گردیده است، در این صورت با علم و اراده ازلی حق مبارزه کرده ای، و در نتیجه از نظر خداوند خواهی افتاد، و مشمول قول حق عزوجل می شوی «عاملة ناصبة» زحمت کشیده و به نتیجه نرسیده خواهی بود.

هم اکنون توبه کن. اگر بلایی دامنگیرت شد مایوس مشو، و در ایمان و ایقانت تزلزل ایجاد نگرده، در انتظار فرج و گشایش الهی باش، زیرا رحمت ایزدی ساعت به ساعت بر بندگان نازل می شود. باتقدیر هایش سازگار باش و راضی، «**لَا تَدْرِي** لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا» - (تو نمیدانی شاید خداوند بعد از آن امری را مقرر فرماید). هرگاه صبر نمودی سنگینی بلا سبک می شود، و در وضعیت قرار خواهی گرفت که بدان راضی خواهی بود. ولی اگر بی تابی کردی رنج بلا سخت تر می گردد، و عقوبت آن به سبب اعتراضت بخدا و اتکال به نفس و مقاصد خود، بیشتر می گردد. وای بر شما! و بردنیایان و بر حرص و آزی که در جمع دنیا بکار می برید.

(یا قوم) اگر ناچار بودید که به دنیا عنایتی داشته باشید، سعی نمائید، که دلهایتان مقیم باب حق عزوجل باشد، و این اقامت را ادامه دهید تا نفس نیز به مقام قلب رسیده، و از شیرینیهای معنوی بچشید، و قلب نیز به مقام سروباطن ارتقا نماید، و او نیز از جلالت این مقام برخوردار شود، و سرانجام باطن نیز به مقام فنا برسد، که دیگر چیزی نمی چشد، آنگاه خدای تبارک و تعالی او را زنده گردانیده و خاص خود می گرداند، در اینچنین حالی وجودش کیمیا می شود، و هر آنچه راکه در دست داشته باشد، حکم طلا می گردد.

خوشحال کسیکه گفته ایم رادرک می کند، خوشحال آنکه مخلص است، خوشحال آنکه با علم خالصانه، بدانکه مقدمات و موجبات انجام عمل را برایش فراهم نموده است، نزدیک می گردد.

(یاغلام) هرگاه مردی مرا خواهی دید و می شناسی، در چپ و راست مرا می بینی که بادرخواست عفو و بخشش از عذابت می گاهم. تابه کی بر خلق تکیه می کنی، باید بدانی کسی جز خدا قادر به نفع و ضرر رساندن بتو نیست، نه فقیر و نه توانگر، نه صاحب جاه و مقام و نه مسکین و فرودست، پس لازم است که بخدا توکل نمائی، نه به کسب و توان خویش، بر فضل خداوند متکی باش، آن خدائیکه ترابه کار و کسب توانا ساخته است و روزیت را میرساند، چنانچه دارای این عقیده بودی، با خدائی، و از عجایب صنع اوشگفتیها خواهی دید. قلبت را با او پیوند ده، و آنگاه ایام گذشته را بیاد آر، همان گونه که اهل جنت دنیا را بیاد می آورند. وقتی دامهای سبب را دیدی، به مسبب میرسی. هنگامیکه عادت را ترک گفنی خوی اتکا به غیر را از دست می دهی. بدان، هرکه خدمت کرد، مخدوم واقع می شود، هرکه اطاعت کرد، مطاع می شود، هرکه بزرگداشت، بزرگداشته میشود، هرکه نیت قرب داشت مقرب می گردد، هرکه تواضع نمود بزرگوار می شود، هرکه حسن ادب داشت، بحسن ادب باوی رفتار می شود. رفتار زشت ترا از رحمت و قرب حق دور می سازد. حسن ادب همان اطاعت از خدا و رسول خداست، و سوء ادب نیز گناه است و معصیت.

(یا قوم) در رسیدگی به محاسبه نفس خویش شتاب نمائید، این کار را در دنیا انجام دهید، پیش از آنکه به آخرت برسید. پیغمبر اکرم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فرموده است: «**إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَسْتَحْيِي أَنْ يُحَاسِبَ الْمُتَوَرِّعِينَ مِنْ عِبَادِهِ فِي الدُّنْيَا**» - (خداوند عزوجل از اینکه بنده عبادت گزار و باتقوی را در دنیا مورد محاسبه قرار دهد خودداری می کند).

برتولازم است که ورع و زهد رارعبیت کنی، وگرنه خواری و ذلت درپیش خواهی داشت. دردنیا اهل ورع باش، والا شهوات دردنیا و آخرت گرفتارحسرت و پشیمانیست خواهند کرد. بدان که دنیا دارنار، ودرهم هم است، خصوصا اگر ازطریق حرام بدست آورده باشی، ودرراه حرام هم بمصرف رسانده باشی. اگر چه امروز کوروکری، اما فردا آگاه خواهی شد که چه می گویم، پیغمبراکرم (صلی الله علیه وسلم) فرموده است: «**حبک الشیء یعمی ویصم**»- (مهرتونسبت به چیزی- تعلقات و تعنیات دنیوی کوروکرت- می کند). دل رازحب دنیا عریان کن، آنراگرسنه و تشنه بدار، تاحق عزوجل تحت حمایتش گیرد، و طعام و شراب معنویتش بخشد. خودرا بدوتسلیم کن، از خود کاملاً بیخود شو، سراپا اوشو. دنیا سرای عمل است، و آخرت سرای پاداش و موهبت، و این درباره صالحین اجرایی شود. بندرت یافت می شود کسانیکه دردنیا تنها به انجام فرایض کفایت کرده باشند، و در آخرت مشمول عنایت - خاصه- قرار گیرند، زیرا فرایض در هیچ حالی از کسی ساقط نمی شود، و وظیفه عمومی است، اما نوافل است که مزید بر فرایض موجب اجر و پاداش فراوان- و عنایت خاص- می گردد.

(یاغلام) زاهدشواز دنیا اعراض کن، چه اگر از دنیا نصیب معینی داشته باشی، بناچار بتو خواهد رسید. اگر برای دست یابی به رزق مقسوم حرص و ولع نشان ندهی، محترمانه به قسمتهای خود نایل می شوی. هوای نفس و شهوات را وسیله اعاشه قرار داده، که آنها حجابی هستند که موجب دوری قلبت از خدا می گردند. مومن به قصد ارضای نفس نمی خورد و نمی پوشد، بلکه غذار ابجهت توان یافتن بر انجام عبادت میخورد، آنچه را میخورد که او را به انجام عبادت پایدار دارد، مطابق و بفرمان شریعت میخورد، نه بمیل و هوای نفس.

اکل ولی به امر خدای عزوجل است، و بدل که وزیر قطب است به اشاره خداوند میخورد، و قطب اکل و شرب و تمام افعالش بسان و بتبعیت از پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) است، چرا چنین است؟ برای اینکه او غلام و نائب و خلیفه رسول است، خلیفه الله است، پیشوای مسلمین است، و برای احدی جایز نیست از متابعت آنان سر باز زند.

گفته شده است پیشوای مسلمین اگر عادل باشد، او قطب زمان است.

تصور مکن که امر ساده و کم اهمیتی است، کسانی بر شما گمارده شده اند، که اعمال ظاهر تان را بررسی می کنند، ولی قطب اعمال باطن را تحت نظر دارد.

کسی از شما نیست، الا در روز قیامت حاضر می شود، و فرشتگانی که دردنیا موکل اعمالش بوده اند، و سیئات و حسناتش را نوشته اند، با او حاضر میشوند، و نامه اعمالش را بدو عرضه می کنند. هر کس منکر اعمال زشتش شود، تمام جوارحش به امر خداوند به نطق می آیند و علیه او گواهی می دهند. آگاه باشید که آفرینش شما بیهوده و باطل نیست، بلکه برای امر عظیمی خلق شده اید، خدای عزوجل می فرماید:

«**أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ**»- (آیا می پندارید که شمارا بیهوده آفریده ایم، و بسوی ما باز نمی گردید؟ سوره مومنون آیه ۱۱۵).

«ربنا آتانا فی الدنیا حسنه و فی الآخرة حسنه و قنا عذاب النار»